

Nr 76.

Av herr **Olsson, Olof**, om anslag till »Den svenska avdelningen av Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet».

Bland de frågor, som i våra dagar mera än många andra fångat människors sinnen, är frågan om världsfreden. Säkerligen är detta närmast en återspeglning av den utveckling, som ägt rum på krigsteknikens område: hur ett eventuellt nästa krig kan komma att te sig, vet ingen, men man förstår, att det måste bli mera ödesdigert än det sist genomlidna. Vill man emellertid omöjliggöra kriget och vill man freden, måste man rusta för freden. Vill man ett mellanfolkligt samförstånd och en allmän folkförsoning, måste man hos folken skapa eller stärka viljan till detta samförstånd. Människorna måste vänjas att besinna de fruktansvärda hotelser, som ligga i framtidskriget och som gälla inte bara männen i ledet utan överhuvudtaget allt som andas. Och de måste lära sig att övertänka de möjligheter, som kunna finnas för att avvärja vad som hotar.

Den svenska avdelningen av »Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet» (Kvinnornas Fredsförbund) har vid sidan om andra sammanslutningar i liknande syfte i vårt land tagit på sig det arbetet att inom alla folklager och under särskild hänvändelse till kvinnorna söka skapa en aktiv fredsvilja. Genom årliga större upplysningskurser — av enahanda läggning som den nu sist i år i Malmö och Lund hållna — som behandla de politiska, ekonomiska, sociala och etiska faktorernas betydelse för världsfred och folkförsoning, genom mindre dylika kurser, genom föredragsturnéer, flygblad och pressartiklar m. m. söker man sig fram till målet. Det är ett energiskt och hängivet arbete, och det är mödosamt och ekonomiskt betungande. Det har synt mig vara rättvist och klokt, att staten ger sitt erkännande åt detta arbete genom att i högre grad än hittills ekonomiskt stödja det. Och jag vågar därför hemställa, att riksdagen måtte besluta

att för budgetåret 1929—1930 till »Den svenska avdelningen av Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet» bevilja ett extra anslag av 10,000 kronor såsom bidrag till dess verksamhet.

Stockholm den 20 januari 1929.

Olof Olsson.

